

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 85/2020-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Vnenčákovou, Čučmianska dlhá 7, Rožňava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 P 186/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. decembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 43 P 186/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Revúca rozsudkom sp. zn. 7 P 17/2014 zo 17. februára 2015 (ďalej len „pôvodný rozsudok“) zveril maloletú dcéru sťažovateľa [REDACTED] (ďalej len „maloletá“) do osobnej starostlivosti matky maloletej, určil výživné a upravil styk otca (sťažovateľa) s maloletou. Ďalším rozsudkom sp. zn. 6 P 71/2015 z 22. októbra 2015 (ďalej len „druhý rozsudok“) Okresný súd Revúca schválil dohodu rodičov a zmenil pôvodný rozsudok v časti o úprave styku otca (sťažovateľa) s maloletou.

Následne sťažovateľ podal 19. júla 2018 na Okresnom súde Revúca návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, a to tak, že všeobecný súd zverí maloletú do jeho osobnej starostlivosti, upraví styk matky s maloletou a zaviazne matku platiť výživné na maloletú. Súdne konanie bolo vedené na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7 P 8/2018 a uznesením z 1. októbra 2018 bolo z dôvodu miestnej príslušnosti prenesené Okresnému súdu Košice II, kde je vedené pod sp. zn. 43 P 186/2018.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že od postúpenia veci okresnému súdu sa podaním z 18. januára 2019 vyjadril k doplneniu vyjadrenia matky, ďalším podaním z 22. marca 2019 doplnil ďalšie dôkazy na podporu svojho návrhu a 23. marca 2019 požiadal o nariadenie termínu pojednávania. Napriek sťažovateľovej aktivite okresný súd nenariadil pojednávanie, a preto sťažovateľ 9. júla 2019 podal sťažnosť pre porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ *„na podanú sťažnosť neobdržal žiadnu odpoveď. Nahliadnutím do elektronického spisu prostredníctvom právnej zástupkyne sa sťažovateľ oboznámil s obsahom vyjadrenia matky zo dňa 11.07.2019, ku ktorému podal vyjadrenie, ktoré bolo prílohou prípisu zo dňa 04.09.2019 spolu s ďalšími dôkazmi.*

Súd vo veci nariadil pojednávania na termín 09.09.2019 a 28.11.2019, ktoré sa neuskutočnili, o čom sa sťažovateľ v oboch prípadoch dozvedel tesne pred pojednávaniami a len na základe svojej aktívnej účasti. Tu si dovoľí sťažovateľ zároveň poukázať na časové

rozpätie medzi prvým a druhým pojednávaním v rozsahu viac ako 2 mesiacov, čo považuje za neprimerane dlhé časové obdobie pri tak citlivej právnej otázke, ktorá si vyžaduje ochranu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa.“.

Vzhľadom na skutočnosť, že matka sťažovateľovi bráni v styku s maloletou, podal sťažovateľ návrh na výkon rozhodnutia, ktoré je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 14 Em 5/2018. Podľa sťažovateľa je situácia kritická a sú vážne ohrozené zdravé citové väzby, ktoré má k nemu maloletá dcéra vytvorené a ktoré má sama záujem rozširovať. Nekonáním okresného súdu sa stav právnej neistoty sťažovateľa prehĺbuje. Okresný súd nekoná efektívne a hospodárne, čím je vážne narušený záujem maloletej. V napadnutom konaní sa „*neuskutočnilo ani jedno pojednávanie za obdobie takmer 14- tich mesiacov*“.

4. Sťažovateľ si tiež uplatňuje aj právo na primerané finančné zadosťučinenie, odôvodňujúc, že podaným „*návrhom na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu sa opodstatnene domáhal zmeny úpravy týchto práv v navrhovanom znení, nakoľko má zato, že ňou bude sledovaný najlepší záujem maloletej a jej zdravý duševný vývoj. Matka maloletej nevytvára stabilné prostredie vo výchove a jej výžive, keď často mení bydlisko maloletej a táto sa musí vždy adaptovať na nové prostredie. U sťažovateľa má maloletá vzhľadom aj na jeho doterajší život vytvorené nemenné a stabilné podmienky a zabezpečený zdravý budúci vývoj. Konanie porušovateľa predstavuje pre sťažovateľa dlhotrvajúcu právnu neistotu na úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej.*“.

5. Vzhľadom na uvádzané skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ]... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Košice II. v konaní vedenom pod sp. zn. 43P/186/2018 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43P/186/2018 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

Okresný súd Košice II. je povinný... zaplatiť finančné zadostučinenie

... vo výške 5.000,-€...

Okresný súd Košice II je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia 346,26 € na účet jeho právnej zástupkyne do 15 dní od doručenia nálezu.“

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 389/09, III. ÚS 288/2016, II. 59/2019).

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

III.

Ústavnoprávne východiska v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie veci ústavným súdom

12. Sťažovateľ sa prostredníctvom podanej ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní z dôvodu, že okresný súd vo veci nekoná, čím sa prehľbuje stav právnej neistoty sťažovateľa a je vážne narušený záujem maloletej.

13. Ústavný súd preskúmal napadnutý postup okresného súdu z hľadiska jeho ústavnej akceptovateľnosti a zlučiteľnosti jeho účinkov s obsahom sťažovateľom

označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

14. Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo súvisiaceho súdneho spisu sp. zn. 43 P 186/2018, ktorý si ústavný súd vyžiadal, sú zrejmé okrem iného tieto skutočnosti:

- návrhom podaným na Okresnom súde Revúca 19. júla 2018 sa sťažovateľ domáhal úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, a to tak, aby maloletá bola zverená do jeho osobnej starostlivosti, aby všeobecný súd upravil styk maloletej s matkou, aby maloletá mala trvalé bydlisko spoločne so sťažovateľom a aby matka bola zaviazaná platením výživného na maloletú. Spis bol vedený pod sp. zn. 7 P 8/2018,

- na pojednávaní 21. septembra 2018 po zistení, že matka s maloletou zmenili bydlisko, bolo pojednávanie odročené z dôvodu prenášania miestnej príslušnosti,

- dňa 1. októbra 2018 Okresný súd Revúca vydal uznesenie o prenesení miestnej príslušnosti Okresnému súdu Košice II,

- dňa 15. októbra 2018 bol spis prijatý okresným súdom a pridelený zákonnej sudkyňi,

- 6. novembra 2018 bola okresnému súdu doručená informácia z Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice o podaní trestného oznámenia sťažovateľa z dôvodu, že matka mu bráni v styku s maloletou,

- uznesením okresného súdu zo 7. novembra 2018 bol ustanovený kolízny opatrovník,

- dňa 14. novembra 2018 okresný súd zaslal matke maloletej výzvu na vyjadrenie k návrhu, zaslal podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice (ďalej len „ÚPSVaR“) na zistenie pomerov v rodine maloletej a ďalšie úkony súvisiace s prevereníím a aktualizáciou údajov týkajúcich sa rodičov maloletej.

- dňa 15. novembra 2018 bol v spise založený úradný záznam o zistení, že na okresnom súde sa vedie konanie o návrhu sťažovateľa z 24. októbra 2018 na výkon rozhodnutia (druhého rozsudku, pozn.) pod sp. zn. 14 Em 5/2018,

- dňa 20. novembra 2018 bolo doručené splnomocnenie advokáta na zastupovanie sťažovateľa,

- dňa 17. decembra 2018 bola okresnému súdu doručená správa od ÚPSVaR,
- okresnému súdu bolo 27. decembra 2018 doručené vyjadrenie matky k návrhu sťažovateľa na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ako aj k návrhu na výkon rozhodnutia,
 - vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade nebolo možné postupovať bez toho, aby mal okresný súd k dispozícii vyjadrenie a stanovisko sťažovateľa k argumentácii matky maloletej, vyzval okresný súd 2. januára 2019 sťažovateľa na podanie vyjadrenia k novým uvádzaným skutočnostiam,
 - dňa 4. februára 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa,
 - dňa 26. februára 2019 bola okresnému súdu doručená žiadosť z Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice o poskytnutie súčinnosti v súvislosti s ďalším trestným oznámením sťažovateľa pre marenie výkonu úradného rozhodnutia matkou,
 - okresný súd 11. marca 2019 zaslal matke maloletej vyjadrenie sťažovateľa,
 - okresnému súdu bolo 21. marca 2019 doručené vyjadrenie matky maloletej k tvrdeniam sťažovateľa spolu s informáciou o podaní ústneho oznámenia Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Košice-Západ z dôvodu, že malo dôjsť k fyzickému napadnutiu maloletej sťažovateľom,
 - dňa 25. marca 2019 zaslal sťažovateľ žiadosť o nariadenie pojednávania a následne 26. marca 2019 doručil okresnému súdu ďalšie dôkazy k jeho návrhu,
 - dňa 1. apríla 2019 bolo okresnému súdu doručené doplnenie vyjadrenia matky maloletej k návrhu na výkon rozhodnutia so žiadosťou o zaradenie aj do predmetného spisu,
 - dňa 17. mája 2019 sťažovateľ doručil okresnému súdu doplnenie vyjadrenia k tvrdeniam matky maloletej okrem iného s informáciou o podaní trestného oznámenia na matku maloletej pre podozrenie z týrania blízkej a zverenej osoby,
 - dňa 18. júna 2019 sťažovateľ doručil čestné vyhlásenie svedka ich stretnutí s matkou a maloletou,
 - okresný súd 10. júla 2019 doručoval predvolanie na pojednávanie nariadené na 9. september 2019,
 - dňa 11. júla 2019 sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní,
 - dňa 26. júla 2019 doručila matka maloletej okresnému súdu správy o stretnutiach sťažovateľa s maloletou,

- okresný súd uznesením sp. zn. 14 Em 5/2018 z 26. júla 2019 nariadil neodkladné opatrenie vo veci návrhu sťažovateľa na výkon rozhodnutia, ktorým bola nariadená povinnosť sťažovateľovi a matke podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu na ÚPSVaR po dobu 7 mesiacov od právoplatnosti uznesenia,

- dňa 5. septembra 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k správam matky o jeho stretnutiach s maloletou,

- dňa 5. septembra 2019 bola okresnému súdu doručená žiadosť matky o zmenu termínu pojednávania z dôvodu ústavnej liečby maloletej,

- dňa 12. novembra 2019 okresný súd doručoval predvolanie na pojednávanie nariadené na 28. november 2019,

- dňa 19. novembra 2019 matka maloletej doručila okresnému súdu ďalšie doklady týkajúce sa jej nového zamestnania a zdravotného stavu maloletej po operácii,

- dňa 27. novembra 2019 okresný súd informoval o zrušení pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,

- dňa 23. januára 2020 okresný súd doručoval predvolanie na pojednávanie nariadené na 20. február 2020.

15. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd v napadnutom konaní postupoval v zásade plynulo, aj keď jeho činnosť mohla byť efektívnejšia. V rámci tohto konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností nebolo možné posudzovať vec izolovane od konania o návrhu na výkon rozhodnutia (druhého rozsudku, pozn.), ktoré je prejednávané na okresnom súde, a to s ohľadom na tam vykonávané dokazovanie.

Pri hodnotení priebehu napadnutého konania ústavný súd musel brať do úvahy tieto skutočnosti a okolnosti:

- od prenesenia miestnej príslušnosti okresnému súdu boli zo strany sťažovateľa a matky maloletej opakovane doplňované nové skutočnosti, ktoré bolo potrebné dať druhej strane k dispozícii na vyjadrenie,

- priebeh konania ovplyvňovali aj vzájomné nezhody medzi stranami smerujúce k viacerým navzájom podávaným trestným oznámeniam, ktorých obsah okresný súd musel a bude musieť v napadnutom konaní zohľadňovať a vyhodnocovať v rámci dokazovania z dôvodu najlepšieho záujmu dieťaťa,

- okresný súd nariadil vo veci dve pojednávania, ktoré boli následne zrušené z dôvodov, ktoré predovšetkým v súvislosti s prvým zrušeným termínom a neplánovanou ústavnou liečbou maloletej a s tým spojenou práceneschopnosťou matky maloletej súd nemohol ovplyvniť.

V tomto smere sa javí námietka sťažovateľa, že nariadené pojednávania „*na termín 09.09.2019 a 28.11.2019, ktoré sa neuskutočnili, o čom sa sťažovateľ v oboch prípadoch dozvedel tesne pred pojednávaniami a len na základe svojej aktívnej účasti... časové rozpätie medzi prvým a druhým pojednávaním v rozsahu viac ako 2 mesiacov... považuje za neprimerane dlhé časové obdobie pri tak citlivej právnej otázke, ktorá si vyžaduje ochranu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa*“, ako účelová, pretože aj zo spisu je zrejmé, že maloletá bola prijatá na neodkladnú operáciu 2. septembra 2019, o čom sa sťažovateľ dozvedel najneskôr 6. septembra 2019. Ústavný súd zastáva názor, že aj pri nariadení termínu pojednávania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zdravotný stav maloletého dieťaťa potrebné zohľadniť.

16. V okolnostiach danej veci ústavný súd konštatuje, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania. Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) uviedol, že je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení alebo krokov, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa (porov. Neulinger and Shuruk v. Švajčiarsko, rozsudok Veľkej komory ESLP zo 6. 7. 2010, č. 41615/07, bod 136; Maršálek v. Česká republika, rozsudok ESLP zo 4. 4. 2006, č. 8153/04, bod 71).

V tomto ohľade platí aj pre rozhodovanie súdov, že prijaté opatrenia musia sledovať najlepší záujem dieťaťa. Povinnosť aplikačnej praxe sledovať pri rozhodovaní konkrétnej veci týkajúcej sa detí ich najlepší záujem vyplýva okrem iného aj z čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa (napr. II. ÚS 330/2018).

Aj z judikatúry všeobecných súdov vyplýva, že súd musí vždy prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, predovšetkým na jeho zdravý psychický a fyzický vývoj, a teda zabezpečenie jeho riadnej výchovy. Záujem dieťaťa však nie je možné stotožniť so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii svojho výchovného pôsobenia

(napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 CoP 22/2017 zo 14. júna 2017).

17. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

18. V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

19. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (II. ÚS 92/05, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014, III. ÚS 784/2016). Dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 38/04, II. ÚS 375/2015).

20. Na tomto základe ústavný súd, prihliadnuc na charakter napadnutého konania i konkrétne okolnosti veci, nezistil pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti existenciu takej príčinnej súvislosti medzi postupom súdu v napadnutom konaní a namietaným porušením v ústavnej sťažnosti označeného základného práva sťažovateľa

(čl. 48 ods. 2 ústavy), ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia jeho porušenia po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, a preto túto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

21. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnostnom petite.

22. Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom ustanovených náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. februára 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu